

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

To pomeni izvršitev izpolnitve obveznosti, naložene z izvršilnim naslovom, tudi proti volji osebe, ki ji je bila obveznost naložena. Če zadevna oseba tega, kar ji je naloženo z izvršljivo sodbo, ne izpolni prostovoljno, lahko upnik pri sodišču ali sodnem izvršitelju predlaga sodno izvršbo oziroma izvršilni postopek. Sodišče odredi in izvede izvršbo, razen v zvezi z izvršilnimi naslovi, ki se izvršujejo v upravnem ali davčnem postopku. V civilnih zadevah se torej lahko upnik vedno obrne na sodišče.

Upnik po sodbi se lahko obrne tudi na sodnega izvršitelja. Sodni izvršitelj izvrši sodbo s pooblastilom sodišča, pri čemer ne more izvršiti naslednjih sodb:

sodb o skrbi za mladoletnega otroka;

sodb v zadevah v zvezi z zaščito pred nasiljem v družini;

sodb institucij Evropske unije;

tujih sodb.

Vendar pa se predlog za izvršilni postopek lahko vloži, če bo izvršilni postopek potekal v skladu s sodbo o preživnini za mladoletnega otroka ali v skladu s tujo sodbo, kadar je bila izvršljivost razglašena v skladu z neposredno veljavno zakonodajo Evropske unije, mednarodno pogodbo ali odločbo o priznanju. Izvršba sodbe s strani sodišča je urejena v členih od 251 do 351a zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen. Za izvršbo sodb v zadevah družinskega prava pa se uporabljajo členi od 492 do 513 zakona št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih, kakor je bil spremenjen.

Izvršba sodbe s strani sodnega izvršitelja je urejena predvsem v členih od 35 do 73 zakona št. 120/2001 o sodnih izvršiteljih in izvršilnih dejavnostih (zakonik o izvršbi), kakor je bil spremenjen. Sodni izvršitelj ukrepa tudi v skladu z zakonikom o civilnem postopku, zlasti kar zadeva ureditev posameznih metod izvršbe sodbe.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Na splošno je za odreditev in izvedbo **izvršbe sodbe** pristojno redno sodišče toženca (člen 252(1) zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen). Izjeme od tega pravila so določene v členu 252 zakonika o civilnem postopku.

Za podrobnosti o rednem sodišču toženca glej „Splošno pravilo krajevne pristojnosti“ (del 2.2.1 informativnega lista „Katero sodišče je pristojno – Češka“).

Izvršilne postopke lahko izvajajo sodišča ali sodni izvršitelji, ki jih imenuje sodišče. V skladu s členom 45 zakona št. 120/2001 o sodnih izvršiteljih in izvršilnih dejavnostih (zakonik o izvršbi), kakor je bil spremenjen, je stvarno pristojno izvršilno sodišče okrajno sodišče. Krajevno pristojno izvršilno sodišče je sodišče, na območju katerega ima toženec stalno prebivališče, prebivališče v Češki republiki v skladu z vrsto bivanja za tujca, registrirani sedež itd. Vprašanje pristojnosti je podrobneje pojasnjeno v navedeni določbi zakonika o izvršbi.

Za več podrobnosti glej tudi vprašanje „Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?“.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

3.1 Postopek

Izvršba sodbe

Postopek se lahko začne le na predlog upnika, če toženec prostovoljno ne izpolni tistega, kar mu je naloženo z izvršljivo sodbo. V skladu z zakonom št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih, kakor je bil spremenjen, sodišče tudi brez predloga odredi izvršitev nekaterih začasnih odredb, npr. v zvezi z zaščito pred nasiljem v družini.

Izvršba sodbe se lahko odredi samo, če so v sodbi opredeljeni upnik in toženec ter obseg in vsebina obveznosti, ki jo je treba izpolniti in za katero je bil vložen predlog za izvršbo, ter določen rok za izpolnitev obveznosti. Če v sodbi sodišča rok za izpolnitev obveznosti ni določen, se šteje, da je treba obveznost, naloženo s sodbo, izpolniti v treh dneh od pravnomočnosti sodbe, v primeru prisilne izselitve pa v petnajstih dneh od pravnomočnosti sodbe. Če mora v skladu s sodbo obveznost izpolniti več tožencev in je obveznost deljiva, jo morajo vsi toženci izpolniti enako, razen če je s sodbo določeno drugače. Upnik ob vložitvi predloga za izvršbo ne potrebuje odvetnika, da bi ga zastopal.

V predlogu za izvršbo sodbe, s katero je naloženo plačilo denarnega zneska, je treba določiti konkretno metodo izvršbe in druge pogoje, določene z zakonom. Predlogu za izvršbo je treba priložiti kopijo sodbe ter potrdilo o njeni izvršljivosti. To potrdilo zagotovi sodišče, ki je o zadevi odločalo kot sodišče prve stopnje. Kopije sodbe ni treba priložiti, če je predlog za izvršbo vložen pri sodišču, ki je o zadevi odločalo kot sodišče prve stopnje.

Odločitve v izvršilnem postopku se vedno sprejmejo v obliki sklepov.

Sodišče izvršbo praviloma odredi brez zaslišanja toženca.

Za sodne postopke v Češki republiki se plača sodna taksa (glej zakon št. 549/1991 o sodnih taksah, kakor je bil spremenjen). V utemeljenih primerih zakon omogoča oprostitev plačila sodnih taks.

Izvršilni postopek

Izvršilni postopek opravi sodni izvršitelj, ki ga upnik imenuje v predlogu za izvršilni postopek. Ukrepi sodnega izvršitelja se štejejo za ukrepe izvršilnega sodišča.

Izvršilni postopek se začne na predlog upnika ali osebe, ki dokaže, da je pravica iz sodbe prešla nanjo oziroma bila nanjo prenesena. Začne se na datum, ko tak predlog prispe k sodnemu izvršitelju. Sodni izvršitelj lahko začne toženčevo premoženje opredeljevati in izvajati postopke za njegovo zavarovanje šele, ko mu sodišče izda pooblastilo in odredi izvršilni postopek.

Predlog za izvršilni postopek mora vsebovati:

opredelitev sodnega izvršitelja, ki naj bi vodil izvršilni postopek, in navedbo njegovega registriranega sedeža (seznam sodnih izvršiteljev je na voljo na spletišču **zbornice sodnih izvršiteljev Češke republike** (*Exekutorská komora České republiky*); sodni izvršitelji nimajo krajevno opredeljene pristojnosti, ampak lahko vsak sodni izvršitelj deluje po celotni Češki republiki);

opredelitev zadeve, na katero se nanaša predlog, in njenega namena;

opredelitev strank, tj. upnika ali osebe, ki ima pravico na podlagi sodbe, in toženca; pri fizičnih osebah to pomeni ime in priimek, stalno prebivališče strank ali prebivališče v Češki republiki v skladu z vrsto bivanja za tujca in, kjer je ustrezno, matično številko ali rojstni datum strank; pri pravnih osebah pa to pomeni firmo ali ime podjetja, registrirani sedež in identifikacijsko številko;

natančno opredelitev izvršilnega naslova;

obveznost, ki jo je treba izvršiti z izvršilnim postopkom, in informacijo, ali je toženec izpolnil obveznost, ki jo je treba izvršiti, ter, kjer je ustrezno, v kakšnem obsegu je to storil;

kjer je ustrezno, opredelitev dokazov, na katere je upnik oprl svojo pravico;

podpis.

Predlogu za izvršilni postopek je treba priložiti izvornik ali overjeno kopijo izvršilnega naslova ter potrdilo o njegovi izvršljivosti ali kopijo notarskega zapisa s soglasjem za izvršljivost, razen če je izvršilni naslov izdalo izvršilno sodišče. Potrdilo o izvršljivosti zagotovi organ, ki je izdal izvršilni naslov, pri poravnava in sporazumih pa organ, ki jih je odobril.

3.2 Glavni pogoji

Izvršba sodbe (izvršilni postopek) se lahko odredi na podlagi izvršilnega naslova, če naložena obveznost ni bila izpolnjena prostovoljno.

Izvršilni naslov je:

izvršljiva odločba sodišča ali sodnega izvršitelja, če je z njo priznana pravica, naložena obveznost ali če vpliva na premoženje;

izvršljiva sodba sodišča ali drugega preiskovalnega organa, organa pregona in sodnega organa, če je z njo priznana pravica ali če vpliva na premoženje; izvršljiva arbitražna odločba (opomba: Vrhovno sodišče Češke republike je dosledno razsodilo, da so arbitražne odločbe, ki se izdajo na podlagi Newyorške konvencije o priznavanju in izvrševanju tujih arbitražnih odločb, lahko podlaga za sodno izvršbo odločbe, in sicer brez kakršnega koli posebnega postopka, vendar pa se same po sebi ne morejo uporabiti kot izvršilni naslov – glej sodbo Sodišča opr. št. 20 Cdo 754/2018 z dne 12. junija 2018, sodbo Sodišča opr. št. 20 Cdo 5882/2016 z dne 16. avgusta 2017 in sodbo Sodišča opr. št. 20 Cdo 1165/2016 z dne 3. novembra 2016);

notarski zapis s soglasjem za izvršljivost, sestavljen v skladu s posebno zakonodajo;

izvršljiva sodba ali drug izvršilni naslov javnega organa;

druge izvršljive odločbe in odobrene poravnave ter listine, katerih izvršba je dovoljena z zakonom.

Če z izvršilnim naslovom rok za izpolnitev obveznosti ni določen, se šteje, da je treba obveznost, naloženo z izvršilnim naslovom, izpolniti v treh dneh od pravomočnosti sodbe, v primeru prisilne izselitve pa v petnajstih dneh od pravomočnosti sodbe.

Sodna izvršba

Za odreditev in izvedbo izvršbe sodbe, ukrepe sodišča pred odreditvijo izvršbe in izjave glede premoženja je pristojno redno sodišče toženca, razen če je s členom 252 zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen, določeno drugače.

Izvršba se lahko odredi samo v obsegu, ki ga je predlagal upnik in ki v skladu s sodbo zadostuje za njegovo zadoščenje (člen 263(1) zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen).

Sodišče predlog za izvršbo zavrne, če je že iz predloga razvidno, da izkupiček, ki bi bil dosežen, ne bi zadostoval niti za kritje stroškov izvršbe (člen 264(2) zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen).

Izvršilni postopek

Sodni izvršitelj opravi izvršbo na podlagi pooblastila sodišča, razen v zvezi z zgoraj navedenimi sodbami (točka 1).

Sodni izvršitelj, ki prejme predlog za izvršilni postopek, najpozneje v petnajstih dneh po prejemu predloga zaprosi izvršilno sodišče za pooblastilo in odreditev izvršilnega postopka. Če so izpolnjeni vsi zakonsko določeni pogoji za izvedbo izvršilnega postopka, sodišče izda pooblastilo v petnajstih dneh. Če niso izpolnjeni, sodišče sodnemu izvršitelju odredi, naj delno ali v celoti zavrne ali zavrne predlog za izvršilni postopek ali ustavi izvršilni postopek. Tako navodilo je za sodnega izvršitelja zavezujoče.

Stvarno pristojno izvršilno sodišče je okrajno sodišče.

Krajevno pristojno izvršilno sodišče je sodišče, na območju katerega ima toženec, če je to fizična oseba, stalno prebivališče ali prebivališče v Češki republiki v skladu z vrsto bivanja za tujca. Če je toženec pravna oseba, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima toženec registrirani sedež. Če toženec, ki je fizična oseba, v Češki republiki nima stalnega prebivališča ali kraja prebivanja ali če toženec, ki je pravna oseba, v Češki republiki nima registriranega sedeža, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega ima toženec premoženje.

Nekatere izjeme glede krajevne pristojnosti so določene v zakonu št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih, kakor je bil spremenjen, npr. v členu 511.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Izvršba se lahko izvede na premičnem in nepremičnem premoženju, pravicah in drugih sredstvih, pri čemer veljajo nekatere izjeme.

V skladu s členoma 321 in 322 zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen, predmet izvršbe ne more biti zlasti naslednje:

predmeti, katerih prodaja je s posebno zakonodajo prepovedana ali ki v skladu s posebno zakonodajo niso predmet izvršbe;

predmeti, ki so v lasti toženca in jih ta potrebuje za izpolnjevanje svojih materialnih potreb in potreb svoje družine ali opravljanje svojega poklica, in drugi predmeti, katerih prodaja bi bila v nasprotju z moralnimi načeli (to pomeni predvsem običajna oblačila, običajno gospodinjstvo opremo, poročne prstane in druge predmete podobne narave, medicinske pripomočke in druge predmete, ki jih toženec potrebuje zaradi svoje bolezni ali telesne okvare, gotovino v višini dvakratnega minimalnega zneska za preživljanje posameznika v skladu s posebno zakonodajo, ter živali, ki se ne redijo za gospodarske namene, ampak so človekovi spremljevalci);

če je toženec podjetnik, predmeti, ki so v njegovi lasti in jih potrebuje za opravljanje svoje poslovne dejavnosti (to ne velja, če je na teh predmetih ustanovljena zastavna pravica za poplačilo upnikove terjatve);

tehnična oprema, na kateri toženec v skladu s posebno zakonodajo vodi evidence o naložbenih instrumentih ali shranjuje dokumente v zvezi s podatki v teh evidencah, in tudi tehnična oprema, ki se uporablja za zagotavljanje podatkov o lastnikih naložbenih instrumentov v skladu s posebno zakonodajo;

predmeti, ki jih je toženec pridobil kot nadomestna sredstva (to ne velja, če ima toženec pravico do prostega razpolaganja s temi predmeti ali če izvršba vključuje izterjavo dolgov pokojne osebe ali dolgov, povezanih s skrbništvom predmetov, pridobljenih kot nadomestna sredstva).

Upnik lahko poleg tega vedno zaprosi za zaseg zgoraj navedenih predmetov, če jih je pridobil toženec, ki je z namernim kaznivim dejanjem povzročil škodo na podlagi neupravičene obogatitve, pridobljene s takim kaznivim dejanjem, če je v tem kaznivem dejanju upnik oškodovana stranka.

Predmet izvršbe ne more biti niti naslednje:

zahtevki za odškodnino, ki jo v skladu z zavarovalno polico plača zavarovalnica, če bo odškodnina uporabljena za izgradnjo nove ali popravilo obstoječe zgradbe;

socialnovarstveni denarni prejemki, prejemki za preživljanje, državna socialna podpora, stanovanjski dodatek, enkratna državna socialna podpora in prejemki iz naslova rejništva;

terjatve, ki jih je toženec pridobil kot nadomestna sredstva; to ne velja, če ima toženec pravico do prostega razpolaganja s terjatvijo ali če izvršba vključuje izterjavo dolgov pokojne osebe ali dolgov, povezanih s skrbništvom predmetov, pridobljenih kot nadomestna sredstva;

terjatve fizičnih oseb, ki so podjetniki, nastale med njihovimi poslovnimi dejavnostmi, so predmet izvršbe le v višini dveh petin; če pa obstaja predlog za izvršbo kakršnih koli prednostnih terjatev, so te predmet izvršbe v višini treh petin;

terjatve licenčnih so predmet izvršbe le v višini dveh petin, če je toženec avtor; če pa obstaja predlog za izvršbo kakršnih koli prednostnih terjatev, so te predmet izvršbe v višini treh petin (enako velja za terjatve, ki izhajajo iz pravic izvajalcev in pravic avtorjev industrijske lastnine).

Na tem seznamu so predstavljene glavne omejitve glede zasega premoženja na podlagi izvršbe ali izvršilnega postopka. Nekatere dodatne posebne omejitve vsebuje zakonik o civilnem postopku, npr. v členu 267b.

Metoda zasega skupnega premoženja zakoncev je določena v členu 262a(1) in (2) zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen, in členu 42 zakona št. 120/2001, zakonik o izvršbi, kakor je bil spremenjen. Izvršba na premoženju, ki je del skupnega premoženja zakoncev, se lahko odredi tudi za izterjavo dolga, ki je nastal le enemu od zakoncev med zakonsko zvezo ali pred sklenitvijo zakonske zveze. Za namene sklepa o izvršbi se za del skupnega premoženja toženca in njegovega zakonca šteje tudi premoženje, ki ni del skupnega premoženja zakoncev samo zato, ker je bilo s sodno odločbo skupno premoženje zakoncev ukinjeno ali je bil njegov obstoječi obseg zmanjšan, ali ker je bil obseg skupnega premoženja zakoncev pogodbeno zmanjšan, ali je bil sprejet dogovor o ločenem premoženju, ali je bil z dnem prenehanja zakonske zveze pogodbeno določen izvor skupnega premoženja zakoncev.

V primeru izterjave dolga, ki je del skupnega premoženja zakoncev, se lahko odredi izvršba z odtegljaji od plače ali drugih dohodkov toženčevega zakonca, rubežem sredstev na računu toženčevega zakonca pri finančni instituciji, rubežem drugih denarnih terjatev toženčevega zakonca ali rubežem drugega premoženja toženčevega zakonca.

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Sodna izvršba

Plačilo denarnega zneska se lahko izvede z odtegljaji od plače, rubežem, upravljanjem nepremičnega premoženja, prodajo premičnega in nepremičnega premoženja, zasegom proizvodnega obrata in ustanovitvijo zastavne pravice na nepremičnem premoženju (člen 258(1) zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen).

Izvršba za izpolnitev druge obveznosti, ne plačila denarnega zneska, je odvisna od narave naložene obveznosti. Izvede se lahko s prisilno izselitvijo, odvzgom predmetov, razdelitvijo skupnih predmetov, dokončanjem dela in drugimi ukrepi (člen 258(2) zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen).

Izvršba s prodajo zastavljene stvari se lahko za zarubljeno terjatev izvede s prodajo zastavljenega premičnega in nepremičnega premoženja, skupnih predmetov in sklopov predmetov, rubežem zastavljene finančne terjatve in rubežem drugih zastavljenih lastninskih pravic (člen 258(3) zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen).

Ko je izvršilni postopek vpisan v register začetih izvršilnih postopkov, sodni izvršitelj oceni, kako bo izvršilni postopek opravljen, in izda ali prekliche sklep o izvršilnem postopku, ki se nanaša na premoženje, v zvezi s katerim mora biti opravljen izvršilni postopek. Sklep o izvršilnem postopku pomeni sklep za izvedbo izvršilnega postopka na enega od načinov, določenih z zakonom št. 120/2001, zakonik o izvršbi, kakor je bil spremenjen. Sodni izvršitelj mora v sklepu o izvršilnem postopku izbrati metodo izvršilnega postopka, ki ni očitno neustrezna, zlasti v smislu nesorazmernosti med zneskom dolgov toženca in ceno predmeta, s katerim naj bi se doseglo poplačilo toženčevega dolga.

Izvršilni postopek za plačilo denarnega zneska se lahko opravi z odtegljaji od plače in drugih dohodkov, rubežem, prodajo premičnega in nepremičnega premoženja, zasegom proizvodnega obrata, ustanovitvijo zastavne pravice sodnega izvršitelja na nepremičnem premoženju, upravljanjem nepremičnega premoženja ali odvzgom vozniškega dovoljenja.

Metoda izvršilnega postopka za izpolnitev druge obveznosti, ne plačila denarnega zneska, je odvisna od narave naložene obveznosti. Izvede se lahko s prisilno izselitvijo, odvzgom predmetov, razdelitvijo skupnih predmetov, dokončanjem dela in drugimi ukrepi.

Izvršilni postopek s prodajo zastavljene stvari se lahko za zarubljeno terjatev izvede s prodajo zastavljenega premičnega in nepremičnega premoženja.

Prepoved razpolaganja s premoženjem je urejena v členu 44a in členu 47(5) zakona št. 120/2001, zakonik o izvršbi, kakor je bil spremenjen. Razen če sodni izvršitelj odloči drugače, toženec po vročitvi obvestila o začetku izvršilnega postopka ne sme razpolagati s svojim premoženjem, vključno z nepremičninami in premoženjem, vključenim v skupno premoženje zakoncev, razen za dejavnosti običajnega poslovanja in obratovanja, zadovoljevanje svojih osnovnih življenjskih potreb in potreb oseb, za katere ima preživitveno obveznost, ter vzdrževanje in upravljanje premoženja. Vsa pravna dejanja, s katerimi toženec krši to obveznost, so neveljavna. Vendar pa se pravno dejanje šteje za veljavno, če sodni izvršitelj, upnik ali registrirani upnik ne ugovarja njegovi veljavnosti zaradi zagotovitve poravnave terjatve, ki se izvršuje. Pravni učinki ugovora zoper veljavnost nastanejo od začetka učinkovanja pravnega dejanja, če je sklep o izvršilnem postopku ali drug izraz volje sodnega izvršitelja, upnika ali registriranega upnika vročen vsem udeležencem pravnega dejanja, zoper katero je sodni izvršitelj, upnik po sodbi ali registrirani upnik vložil ugovor neveljavnosti.

Toženec premoženja, za katero velja sklep o izvršilnem postopku, ne sme prenesti na drugo osebo, ga obremeniti ali kako drugače odsvojiti. Vsa pravna dejanja, s katerimi toženec krši to obveznost, so neveljavna.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Ti ukrepi trajajo, dokler izvršilni postopek ni ustavljen, dokler niso terjatev, z njo povezani elementi in stroški izvršilnega postopka poravnani itd. Prepoved razpolaganja s premoženjem se s sklepom odpravi, če toženec pri sodnem izvršitelju položi znesek, enak terjatvi, ki se izvršuje, stroškom izvršilnega postopka in upnikovim stroškom.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

Med sodno izvršbo sodbe se lahko pritožba vložiti v skladu s splošnimi določbami o pritožbah iz zakonika o civilnem postopku. Toženec mora pritožbo vložiti v 15 dneh od prejema pisnega izvoda sodbe pri sodišču, zoper odločitev katerega je usmerjena. Če jo oseba, ki je upravičena do tega, vložiti v roku za pritožbo, sodba ne postane pravnomočna, dokler pritožbeno sodišče dokončno ne odloči o pritožbi (glej tudi člen 254 zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen).

Med izvršbo sodbe ni mogoče iz zakonskih razlogov ustaviti postopka in opustiti upoštevanja roka. Prav tako ni mogoče vložiti tožbe za ponovni začetek izvršbe. Mogoče pa je vložiti ničnostno tožbo, vendar samo, če se z njo izpodbija pravnomočni sklep pritožbenega sodišča, s katerim je bila pritožba zavrnjena ali pritožbeni postopek ustavljen, in pravnomočni sklep pritožbenega sodišča, s katerim je bil sklep sodišča prve stopnje o zavrnitvi pritožbe ali pritožbenega preizkusa potrjen ali spremenjen zaradi prepozne vložitve (glej tudi člen 229(4) in člen 254(2) zakonika o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen).

Pravica do premoženja, za katero izvršba ni dopustna, se lahko uveljavlja zoper upnika na podlagi predloga, naj se tako premoženje izključi iz izvršbe v skladu s členom 267(1) zakonika o civilnem postopku.

Pravica do premoženja, ki je del skupnega premoženja zakoncev ali se za namene sklepa o izvršbi šteje za premoženje, ki je del skupnega premoženja toženca in njegovega zakonca, se lahko smiselno uveljavlja na podlagi takega predloga, čeprav terjatve, ki se izvršuje, ni mogoče poplačati iz tega premoženja (člen 267(2) zakonika o civilnem postopku).

Zanikanje verodostojnosti, zneska, skupine ali vrstnega reda terjatev, prijavljenih za razdelitev izkupička ali drugače poplačanih med izvršbo sodbe, je treba zoper upnika prav tako uveljavljati na podlagi predloga v zvezi z zakonsko opredeljenimi metodami zasega premoženja (člen 267a zakonika o civilnem postopku).

Stranka lahko vložijo ugovore zoper nekatere sodne sklepe. To so na primer ugovori toženca v zvezi s popisom premoženja, ugovori zoper poročilo o upravljanju proizvodnega obrata ali ugovori zoper domik.

Ne nazadnje lahko toženec med izvršbo in izvršilnim postopkom vložijo predlog za odlog ali začasno ustavitev izvršbe sodbe (izvršilnega postopka). Odlog in začasna ustavitev izvršbe sodbe (izvršilnega postopka) sta urejena v zakoniku o civilnem postopku in zakoniku o izvršbi (zlasti v členih 266, 268 in 269 zakona št. 99/1963, zakonik o civilnem postopku, kakor je bil spremenjen, ter členih 54, 55 in 55a zakona št. 120/2001, zakonik o izvršbi, kakor je bil spremenjen).

Pritožba v izvršilnem postopku

Zoper sklep sodnega izvršitelja se je mogoče pritožiti v primerih, ki jih dopušča zakonik o izvršbi (glej člen 55c).

Zoper sklep sodnega izvršitelja o predlogu za umik predmeta s seznama se lahko v skladu s členom 267 zakonika o civilnem postopku pri izvršilnem sodišču vložijo predlog za izključitev predmeta, kar je mogoče storiti v 30 dneh od vročitve sklepa sodnega izvršitelja, s katerim ni sodni izvršitelj niti delno ugodil predlogu za umik predmeta s seznama. V obdobju od vložitve predloga za umik predmeta s seznama do izteka tega roka in med postopkom odločanja o predlogu ni mogoče prodati premoženja, ki je navedeno na seznamu.

Stranka lahko vložijo ugovor zoper sklep o stroških postopka v osmih dneh od vročitve sklepa.

V zvezi s predlogom za odlog ali ustavitev izvršilnega postopka glej „Opravné prostředky při soudním výkonu rozhodnutí“ (Pravna sredstva pri sodni izvršbi) zgoraj.

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Po sklepu o izvršilnem postopku (člen 44 in naslednji zakonika o izvršbi) prepoved razpolaganja s premoženjem ne velja za toženčeve dejavnosti običajnega poslovanja in obratovanja, zadovoljevanje njegovih osnovnih življenjskih potreb in potreb oseb, za katere ima preživitveno obveznost, ter vzdrževanje in upravljanje premoženja. Toženec lahko pri sodnem izvršitelju tudi vložijo predlog, naj se prepoved razpolaganja ne uporablja za del njegovega premoženja. V tem predlogu mora dokazati, da njegovo preostalo premoženje očitno in nedvoumno zadostuje za poplačilo terjatve, ki se izvršuje, vključno z upnikovimi stroški in stroški izvršilnega postopka.

Toženec ima tudi možnost, da po pozivu sodnega izvršitelja, ki mora vsebovati informacije o roku za plačilo in morebitnih posledicah neplačila, plača terjatev, ki se izvršuje, in polog po znižanih stroških. Prepoved razpolaganja s premoženjem (člen 44a(1) in člen 46(6) zakonika o izvršbi) preneha veljati, ko je terjatev poplačana in polog plačan. V nasprotnem primeru sodni izvršitelj izvede izvršilni postopek.

Toženec je v skladu s členom 65 odloka ministrstva za pravosodje Češke republike št. 37/1992 o poslovniku za okrajna in okrožna sodišča, kakor je bil spremenjen, z dne 23. decembra 1991 zaščiten zlasti v primeru prisilne izselitve iz stanovanja ali druge nepremičnine, v kateri živi. Če sodni izvršitelj pri izvajanju prisilne izselitve iz nepremičnine, zgradbe, stanovanja ali sobe ugotovi, da je oseba, ki jo je treba prisilno izseliti, zaradi bolezni prikovana na posteljo ali da je to ženska v poporodnem obdobju ali visoko noseča ženska in da bi prisilna izselitev lahko resno ogrozila zdravje take osebe, taka izvršba ni dovoljena; če zdravniško potrjeno ni predloženo ali če izvršitelj dvomi o njegovi pravilnosti, zaprosi za mnenje zdravnika specialista.

Nekateri predmeti, ki pripadajo dolžniku, so v skladu z zakonikom o civilnem postopku izvzeti. Glej tudi vprašanje „Jaký druh majetku může být předmětem výkonu soudních rozhodnutí?“ (Katere vrste premoženja so lahko predmet sodne izvršbe?).

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 28/03/2022

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.